

Вермокс

Склад.

Діюча речовина вермоксом - мебендазол.

Фармакологічні властивості.

Вермокс - антигельмінтне засіб широкого спектра дії. Препарат знижує енергообмін в організмі гельмінта і викликає загибель паразита. Після прийому всередину Вермокс всмоктується в шлунково-кишковому тракті в невеликій кількості, і виділяється кишечником в незмінному вигляді.

Показання.

ентеробіоз;
аскаридоз;
трихоцефалез;
анкілостомідоз;
стронгілоїдоз;
теніоз;
змішані гельмінтози.

Форма випуску.

Таблетки по 100 мг №6 в упаковці.

Спосіб застосування.

При ентенобіозі дорослим і дітям у віці старше 2 років, незалежно від маси тіла і віку призначають 1 таблетку (100 мг) вермоксом одноразово. Для уникнення рецидивів захворювання рекомендується повторити прийом вермоксом в тій же дозі через дві і чотири тижні.

При аскаридозі, трихоцефальозі, анкілостомозі або змішаних гельмінтозах дорослим і дітям у віці старше 2 років, незалежно від маси тіла і віку, призначають по 1 таблетці (100 мг) 2 рази на добу, одна таблетка вранці і одна таблетка ввечері, протягом трьох днів поспіль.

При тенозе і стронгілоїдозі дорослим призначають по 2 таблетки вранці і ввечері (400 мг / добу) протягом трьох днів поспіль; дітям у віці старше 2 років призначають по 1 таблетці вранці і ввечері (200 мг / добу) протягом трьох днів поспіль.

Таблетки вермоксом можна розжовувати або ковтати цілими, запиваючи достатньою кількістю води. Для дітей молодшого віку таблетку перед застосуванням можна розтовкти.

Діти.

Застосовується у дітей у віці старше 2 років.

Застосування в період вагітності або годування груддю.

Не застосовується.

Особливості по застосуванню.

Препарат містить лактозу, тому його не слід застосовувати у пацієнтів з непереносимістю галактози, недостатністю лактази Лаппа або мальабсорбції глюкози-галактози.

При тривалому прийомі необхідно контролювати лабораторні показники функцій печінки і нирок.

У пацієнтів з цукровим діабетом необхідно контролювати рівень глюкози в крові.

Протягом доби після прийому вермоксом забороняється вживання алкогольних напоїв, жирної їжі, не призначають проносні засоби.

У разі пропуску дози, пропущену дозу слід прийняти якомога раніше, а наступні - з рекомендованим інтервалом.

Протипоказання.

підвищена індивідуальна чутливість до препарату;
язвений коліт;
хвороба Крона;
печінкова і / або ниркова недостатність.

Побічні ефекти.

шкірний висип, кропив'янка, набряк Квінке, синдром Стівенса-Джонсона, токсичний епідермальний некроліз, анафілактичні реакції;
лейкопенія, нейтропенія, анемія;
блювота, діарея, нудота, біль в животі, підвищення лабораторних печінкових показників;
запаморочення, головний біль, сонливість, судоми;
гіперкреатиніємія, гематурія, циліндрурія, гломерулонефрит;
випадання волосся.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодії.

При одночасному прийомі вермоксом і циметидину підвищується концентрація вермоксом в крові, а карбамазепіну - знижується. У таких випадках рекомендується вимір концентрацій для забезпечення необхідних доз обох лікарських засобів.

Слід уникати одночасного застосування вермоксом і метронідазолу, щоб уникнути можливого виникнення синдрому Стівенса-Джонсона і токсичний епідермальний некроліз.

Вермокс знижує потребу в інсуліні у хворих на цукровий діабет.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Не впливає.

Передозування.

У разі передозування у пацієнта спостерігається біль в животі, нудота, блювота, діарея. При застосуванні у високих дозах протягом тривалого часу можливі оборотні порушення функції печінки і нирок, нейтропенія.

Лікування симптоматичне: промивання шлунка, застосування адсорбентів і нормалізація життєво-важливих функцій в організмі. Специфічного антидоту немає.

Умови зберігання.

Зберігати в захищеному від світла місці, при температурі не вище 25°.

Категорія відпуску.

За рецептом.

Виробник.

ВАТ "Гедеон Ріхтер", Угорщина

Інструкція препарату Вермокс представлена виключно з ознайомчою метою. Кваліфіковану допомогу в призначенні Вермоксу з метою лікування, його дозування, схему лікування, протипоказання і сумісність з іншими медикаментами, може надати тільки ваш особистий лікар. Пам'ятайте, самолікування небезпечно для вашого здоров'я!